

hedsforhold paa Kassen selv, at de ikke skulde føres over til Statshjælpekassen, og derved forskellige Forhold gøre det uklart, at de ved deres egen Forsikring havde opretholdt sig selv i en vanskelig Periode. Derfor betonedes man saa stærkt, at det kun skulde være i særlige Tilfælde, denne Hjælpekasseydelse blev givet.

De Herrer vil altsaa se, at der her er to modstaaende Opfattelser, som det er meget vanskeligt at forene: Paa den ene Side Nødvendigheden af at kunne supplere Arbejdsløshedsunderstøttelsen og paa den anden Side Ønskeligheden af ikke at supplere den oftere end nødvendigt. Dette fik et meget stærkt Udtryk i Landstinget under Forhandlingerne om dette Lovforslag, hvor et af de ærede Medlemmer fra Lolland-Falster, Sonne, sagde, at dette Tilskud vilde blive en Undtagelse, medens et andet Medlem for Lolland-Falster, Oluf Jensen, sagde, at han forudsatte, at dette Tilskud kun gaves under meget særlige Forhold. Det Forhold, vi den Gang havde for Øje, blev saa nævnt overfor disse Indvendinger af de ærede Medlemmer. Den Gang frygtede man nemlig, at Arbejdsløsheds-kasserne skulde paa Grund af Mulighed for en stigende Arbejdsløshed blive nødsaget til at nedsætte den vedtægtsmæssige Understøttelse, saa at den blev utilstrækkelig. Der er Kasser, f. Eks. Tekstilarbejder-skernes Kasse, om hvilken man kunde forudsætte, at den blev nødsaget til en saadan Nedsættelse. Saadanne Forhold er, saa vidt jeg ved, ikke i høj Grad indtruffet. Der er ogsaa andre Kasser, navnlig kvindelige Arbejdsløsheds-kasser, som i Forvejen havde saa ringe Understøttelse, at deres Medlemmer utvivlsomt ikke kunde opretholde deres Eksistens ved Hjælpen derfra.

Det var disse særlige Tilfælde, jeg nævnede, og gennem de Forudsætninger, her er skabt af Rigsdagen for den Maade, hvorpaa Loven skal administreres, er der indtruffet visse Vanskeligheder, thi Forholdene har udviklet sig ogsaa for denne Lovs Vedkommende ganske som for Alderdomsunderstøttelseslovens. Vedkommende, at Dyrtiden nu har antaget en saadan Karakter, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen fra Kasserne, beregnet efter andre Forhold end de nuværende, ikke vil kunne være tilstrækkelig for det Medlem, der modtager den. Disse Arbejdsløshedsunderstøttelser, ydede af Kasserne, er desuden beregnede paa at træffe Medlemmer, som maaske har Modstandskraft, fordi de i

længere Tid har opsamlet Midler til at staa imod med under en kortvarig Arbejds-løshedsperiode, men det, som man nu ser eller snarere endnu mere frygter, kan være en lang Arbejdsløshedsperiode, som træffer et Medlem uden Modstandskraft paa et Tidspunkt, hvor Dyrtiden har gjort det overordentlig vanskeligt at eksistere, derfor maa ogsaa dette Forhold bringes i Orden. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det her vil være rigtigt paa en eller anden Maade at forelægge for det høje Ting et Lovforslag, hvorved man vilde blive i Stand til at yde et saadant Tillæg til Arbejds-løshedsunderstøttelsen, som er nødvendig-gjort af Dyrtiden.

Disse Forhold fører direkte over til de Spørgsmaal om den økonomiske Poli-tik, der er fremført af forskellige ærede Medlemmer, men forinden jeg gaar over til dette Emne, hvormed jeg skal slutte, har jeg nogle Bemærkninger at gøre i Anledning af forskellige Spørgsmaal Post-væsenet vedrørende, der er fremsatte af adskillige Medlemmer. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) har spurgt mig om Ministeriets Stilling til Pension til Stationsforstandere ogsaa af den Godtgørelse for Posttjeneste, som de nyder, naar de ikke blot er ansatte under Ministeriet for offentlige Arbejder, men ogsaa tjener Postvæsenet. Dette Spørgsmaal er i sin Tid rejst af vedkommende Organisation, og Generaldirektoratet for Postvæsenet stillede sig meget forstaaende overfor Sagen, de nødvendige Beregninger blev foretaget med sagkyndig Bistand, og man indledede Skriftveksling med Ministeriet for offentlige Arbejder under Hensyn til, at Ordningen bl. a. ogsaa maatte omfatte Postmestre, som var Bestyrere af Telegrafstationer. Paa denne Henvendelse modtoges det Svar, at Ministeriet ikke for Tiden saa sig i Stand til at tage sig af Sagen, og den har derefter været stillet i Bero. Jeg skal spørge min Kollega, om der er foregaaet nogen Ændring i hans Etaters Opfattelse af Sagen.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) anførte i Tilslutning til en Kritik over Bygningsvæsenet her i Landet, at der en Gang for Postvæsenet var opført i Horsens en Slags Halvtag til en Postbygning, der kostede 70,000 Kr., og det havde unægtelig været et meget dyrt Halvtag, hvis det virkelig havde kostet 70,000 Kr. Det er nu rigtigt, at det samlede Beløb ved Bygningsændringerne i Horsens androg saadant noget som 70,000 Kr., men det var ganske vist ikke et Halvtag, der blev op-